

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113000046
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3113000046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2013 takto

rozhodol:

Obžalovaný

V. W., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom Z. V. č. XXX,

je vinný, že

dňa 25.02.2013 o 10.40 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Dacia Lodgy, ečv. H. L. po ceste I/50 v katastri obce Mníchova Lehota v smere jazdy od Bánoviec nad Bebravou na Trenčín, kde v obci Mníchova Lehota pri kostole bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Trenčíne, ktorou bolo zistené, že tento má rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 143/2011 zo dňa 25.04.2012, právoplatný toho istého dňa, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

T ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písmeno l) Trestného zákona a § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 3.000,- € (tritisíc eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci nedostavil napriek tomu, že mal doručenie predvolania na hlavné pojednávanie riadne vykázané, doručenkou podpísal dňa 19.04.2013, t.j. bol naň riadne a včas predvolaný a keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného v zmysle ustanovenia § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, obžaloba bola obžalovanému doručená dňa 26.02.2013, obžalovaný sa mal možnosť v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom v rámci výsluchu, vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia v zmysle Trestného poriadku a spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie bol obžalovaný upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a tiež bol poučený v zmysle ustanovenia § 263 odsek 2 Trestného poriadku, súd v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, keďže s prihliadnutím k povahe veci a jej závažnosti bolo možné i bez výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní a bez jeho súčinnosti pri dokazovaní, náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Pričom s prihliadnutím k vyššie uvedenému bolo možné prejednaním veci na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného dosiahnuť účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 Trestného poriadku. Obžalovaný sa síce deň pred konaním hlavného pojednávania telefonicky ospravedlnil, avšak obžalovaným uvedený dôvod nedostavenia sa na hlavné pojednávanie (pracovná cesta do Francúzska bez zdokladovania tejto cesty) súd vyhodnotil ako nedostatočný na odročenie nariadeného hlavného pojednávania.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora prečítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol: „Dňa 25.02.2013 som potreboval ísť po tovar do Trenčína. Som živnostník a mám krčmu vo W.. Manželka mala návštevu a požila dáky alkohol, tak som bol nútený ísť sám do Trenčína po pivo. Nasadol som teda do vozidla Dacia Lodgy, IL XXX BX, ktoré je evidované na moju manželku Q. W.. Jazdil som teda zo Svinnej smerom do Trenčína. Približne o 10.48 hod. som bol v obci Mníchova Lehota zastavený hliadkou polície, pričom mi bolo oznámené, že som prekročil maximálnu povolenú rýchlosť na ceste I/50 v k. o. Mníchova Lehota a že mi bola nameraná rýchlosť 107 km/h. Toho, že som prekročil rýchlosť som si bol samozrejme vedomý. Keď si však vyžiadali doklady od vozidla a k vedeniu vozidla, uviedol som, že u seba nemám žiadne doklady a že vodičský preukaz mám zadržaný. Keď si ma preverili uviedli, že som sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko som v čase zákazu činnosti viedol vozidlo, napriek tomu, že mi to bolo zakázané súdom. Som si vedomý toho, že som nemal jazdiť. Viem o tom, že mám súdom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Svoje konanie ľutujem, bol som v časovej tiesni a potreboval som súrne ísť po tovar.

Zo záznamu o skutku na úseku cestnej dopravy zo dňa 25.02.2013, ktorý vyhotovil npráp. U. Q., vyplynulo, že obžalovaný dňa 25.02.2013 riadil osobné motorové vozidlo zn. Dacia Lodgy, ečv. H. L. po ceste I/50 v katastri obce Mníchova Lehota v smere jazdy od Bánoviec nad Bebravou na Trenčín, kde v obci Mníchova Lehota bol zastavený a nepredložil potrebné doklady k vedeniu OMV.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.04.2012 č. k. 1T 143/11-17 právoplatným dňa 25.04.2012 bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 rokov.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudok OS TN, správa OR PZ ODI TN, zápis o dychovej skúške, fotodokumentácia, certifikát o overení, EKV a odpis z RT.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v rozsahu procesnými stranami navrhnutého dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak, ako bol popísaný v písomnej obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rovnako relevantne mal súd preukázané, že sa tento skutku dopustil obžalovaný v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto

rozsudku. Obžalovaný bol zo spáchania skutku usvedčený predovšetkým oboznámenými listinnými dôkazmi, ale aj svojou výpoveďou z prípravného konania, keďže sa k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo spáchanie skutku obžalovaným. Na základe týchto skutočností súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý právne posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, keďže boli v danom prípade naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu prečinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus generalis. Objektom konania obžalovaného bola ochrana záujmu na riadnom výkone rozhodnutí súdov. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, keďže obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Napokon súd dospel k záveru, že bola naplnená aj materiálna stránka predmetného trestného činu prečinu, zakotvená v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je závažnosť tohto prečinu celkom zrejme vyššia než nepatrná.

Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 1T 143/11 zo dňa 25.04.2012, právoplatným toho istého dňa k podmieničnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou 2 roky za spáchanie trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, s prihliadnutím k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, keďže obžalovaný priznal spáchanie predmetnej trestnej činnosti, jej spáchanie oľutoval, a tiež s prihliadnutím k priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona z dôvodu predchádzajúceho nezahladeného odsúdenia, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením peňažného trestu vo výške 3000,- Eur, s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 rokov po aplikácii ustanovenia § 43 Trestného zákona. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ale aj skutočnosť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť na dve maloleté deti, pričom má aktuálne zabezpečený zdroj príjmov na riadne plnenie si tejto nesmierne dôležitej povinnosti. Takto uložený trest svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom. maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.